

# РЕШЕНИЕ

№ 1766

гр. София, 15.01.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в**  
публично заседание на 09.12.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Людмила Коева**

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **10961** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.чл.186, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.  
Образувано е по жалба на „РАМБО 2024“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес в [населено място], представлявано от управителя Имал О. А., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № ФК-С4436-0124290/18.09.2025 г., издадена от Началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП - запечатване на търговски обект-магазин за месо, находящ се в [населено място], [улица] забрана достъпа до него за срок от 30 дни, на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“а“, вр. чл.187, ал.4, изр.3 и чл.187, ал.1 от ЗДДС.

В жалбата са наведени доводи, че са налице две самостоятелни основания за отмяна на издадената заповед – нарушение на принципа non bis in idem и нарушение на принципа на пропорционалността. Развива съображения за липса на мотиви, както и нарушение на принципа на съразмерност на наложената санкция. Иска се отмяна на заповедта за прилагане на ПАМ като незаконосъобразно издадена.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от управителя на дружеството Имал О. А.. Същият поддържа жалбата и моли за отмяна на заповедта.

Ответникът чрез юрк. Й., оспорва жалбата. Позовава се на системността и повторността на нарушението. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С обжалваната Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С4436-

0124290/18.09.2025 г., издадена от Началник на отдел „Оперативни дейности“ С. при ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП С. е наложена принудителна административна мярка „запечатване на обект“ – магазин за месо, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „РАМБО 2024“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 30 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС вр. чл. 187, ал. 4, изр. 3 и ал. 1 от ЗДДС – не е издадена фискална касова бележка, при направена контролна покупка на 12.03.2025 г. в 13:32 ч на 0,500 кг. кайма на стойност 6.00 лв. без да е издаден касов бон от монтираното в обекта фискално устройство, нито на касова бележка от кочан с ръчни касови бележки отговарящ на изискванията на Наредба № Н-18/2006г. Плащането е извършено преди легитимиране на органите на НАП. Съставен е Протокол за извършена проверка № 0124290 /12.03.2025 г. на ТД на НАП-гр.С.. Установено е, че за същото нарушение на „РАМБО 2024“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] е било издадено НП № 777694-F770970/05.07.2024 г., за същото нарушение на 02.05.2024 г., което НП е влязло в сила. Това обстоятелство е намерило отражение в оспорената пред настоящата инстанция ЗПАМ, обуславящо повторност на нарушението, а от там и определяне на максимален размер на периода, за който е запечатан обекта.

При така установената фактическа обстановка и след като прецени доводите и възраженията на страните от една страна и извърши проверка на оспорения акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на всички основания по чл. 146, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна, в срока по чл.149, ал.1 АПК и при наличието на правен интерес. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 03.10.2025г., а жалбата е подадена до съда на 15.10.2025 г.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. , ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, съгласно Заповед № ЗЦУ-1148 / 25.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП стр. 38 от делото .

Процесната заповед съдържа правните и фактическите основания за нейното издаване, посочен е срокът за налагане на ПАМ, с оглед на което Съдът намира, че е спазена установената форма съобразно чл.146, т.2 АПК във вр.с чл.59, ал.2 АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Тоест, неиздаването на фискална касова бележка за извършена продажба е материалноправната предпоставка, обуславяща законосъобразното налагане на ПАМ от процесния вид.

Настоящият съдебен състав намира, че фактическият състав на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС е изпълнен в конкретния случай, което обуславя законосъобразността на наложената ПАМ.

От доказателства по настоящето дело се установява, че дружеството-жалбоподател не е изпълнило задължението си по чл.118, ал.1 ЗДДС да издаде фискален касов бон за извършеното плащане преди легитимирането на контролните органи. Нарушението по чл.118, ал.1 ЗДДС е формално и се счита за довършено с неиздаването на фискален бон. В случая неиздаването на фискален бон е безспорно доказано, като дори не са налице и твърдения за издаване на касова

бележка от страна на жалбоподателя. Безспорно установено е, че са налице условията на повторност за това нарушение, което обуславя максимален срок за търпене на мярката. Ниската стойност на контролната покупка, не може да оправдае извършването на нарушението, респ. неналагане на ПАМ.

Следва да бъде посочено, че след като законът императивно предвижда в чл.186, ал.1 ЗДДС в кои случаи административният орган има задължението успоредно с ангажирането на административно наказателната отговорност на дружеството, да наложи принудителната административна мярка по чл.186 ЗДДС с последиците по чл.187 ЗДДС, то той действа при обвързана компетентност. С оглед на това след като законодателят изрично е посочил, че в тези случаи следва да бъде наложена ПАМ – "запечатване на обект за срок до един месец" и фактическата обстановка по делото съответства а хипотезата на нормата, /което е установено в хода на производството/, то налагането на ПАМ от този вид в конкретния случай съответства на целта на закона.

Видно от процесната заповед, принудителна административна мярка е наложена с превантивна цел. Последното е ясно посочено в мотивите на обжалваната заповед относно това, че целта на ПАМ, е да се постигне промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, като прекият резултат е правилно отчитане на дейността, а индиректният съответно недопускане до ново отклонение от данъчното облагане. В случая се касае за законоустановена цел, тъй като разпоредбата на чл.22 ЗАНН предвижда налагане на принудителни административни мерки за предотвратяването на административни нарушения. Уредената ПАМ със специалния закон - чл.186, ал.1, т.1, б."а" ЗДДС - "запечатване на обект" е с превантивна цел, която в случая е налице, тъй като към момента на постановяването й дружеството не е преустановило дейността си и съществува възможност за извършването и на друго нарушение, свързано с неиздаване на документ за извършено плащане. По тези съображения, Съдът намира, че обжалваната заповед е издадена в съответствие с целта на закона.

При извършена проверка съгласно чл.168, ал.1 АПК на всички основания по чл.146 АПК, Съдът установи, че оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в писмена форма, съдържа фактически и правни основания за издаването му, при спазване на административно-производствените правила и материалноправни разпоредби и в съответствие с целта на закона. За да стигне до тези изводи, настоящият съдебен състав съобрази и съдебната практика на ВАС по аналогични случаи, като например: Решение № 6920/09.06.2016 г. по адм. дело № 2561 от 2015г. на ВАС, Решение № 6015/26.05.2016г. по адм.д.№ 8801 от 2014г. по описа на ВАС.

С оглед на това жалбата на „РАМБО 2024“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес в [населено място], представлявано от управителя Имал О. А., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № ФК-С4436-0124290/18.09.2025 г., издадена от Началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП - запечатване на търговски обект-магазин за месо, находящ се в [населено място], [улица] забрана достъпа до него за срок от 30 дни, на основание чл.186, ал.1, т.1, б."а" , вр. чл.187, ал.4, изр.3 и чл.187, ал.1 от ЗДДС, следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По изложените съображения и с оглед направеното искане от ответника и на основание чл.24 от Наредба за заплащане на правната, жалбоподателят следва да заплати на ТД на НАП-гр.С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв. Предвид влизането на Република България в еврозоната от 01.01.2026 г. тази сума следва да бъде изчислена по курса на БНБ за едно евро - 1.95583 лева, или сумата, която следва да се присъди в полза на жалбоподателя е в размер на 102,26 евро.

Така мотивиран и на основание чл.172 от АПК, Съдът

**Р Е Ш И:**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „РАМБО 2024“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес в [населено място], представлявано от управителя Имал О. А., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № ФК-С4436-0124290/18.09.2025 г., издадена от Началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП - запечатване на търговски обект-магазин за месо, находящ се в [населено място], [улица] забрана достъпа до него за срок от 30 дни, на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ , вр. чл.187, ал.4, изр.3 и чл.187, ал.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „РАМБО 2024“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от Имал А., да заплати на ТД на НАП-гр.С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 (сто и две евро и 0,26 цента) евро. Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.